

Nr 881

Av herr **Ringaby m. fl.**, om sänkning av statsbidraget till den allmänna sjukförsäkringen.

(Lika lydande med motion nr 692 i Första kammaren)

Statens bidrag till sjukförsäkringen beräknas för nästa budgetår till 505 miljoner kronor. Av anslaget för innevarande budgetår om 480 miljoner kronor beräknar riksförsäkringsverket att endast 450 miljoner kronor behöver tas i anspråk. Orsaken är att sjukligheten, som efter den 1 januari 1967 väntades öka mer än normalt på grund av den då genomförda sjukförsäkringsreformen, ingalunda tilltog i anmärkningsvärd omfattning. Sjukförsäkringskostnaderna har således ej ökat i beräknad utsträckning. På grund av detta har riksförsäkringsverket äskat 460 miljoner kronor i bidrag till sjukförsäkringen budgetåret 1968/69. Utöver detta belopp har chefen för socialdepartementet beräknat ytterligare 45 miljoner kronor, dvs. kostnaden för statsbidragsdelen av den utgiftsökning den nya återbärings-taxan för läkarvård beräknas medföra. En begränsning av statsbidraget till sjukförsäkringen ter sig önskvärd. En sådan begränsning är också möjlig utan att vare sig försäkringsavgifterna höjs eller kassornas utbetalningar minskas.

Statens bidrag till sjukförsäkringen utgår f. n. med 40 % av vissa av försäkringskassornas utgifter, nämligen

- a) sjukvårdsersättning, dock ej ersättning för sjukhusvård i riket;
- b) grundsjukpenning;
- c) barntillägg;
- d) moderskapspenning.

De totala utgifterna för sjukförsäkringen beräknas för 1968 till 1 105 miljoner kronor och för 1969 till 1 138 miljoner kronor. Man kan vänta sig att utgifterna under budgetåret 1968/69 kommer att uppgå till 1 122 miljoner kronor, varav 449 miljoner kronor i så fall utgöres av statliga bidrag.

De allmänna försäkringskassornas fonder tillväxer stadigt. Fonden för obligatorisk sjukförsäkring har sedan 1960-talets början haft en hög tillväxttakt. Medräknas allmänna sjukförsäkringsfonden utgör tillväxten under 1960-talets första sju år genomsnittligt inemot 50 miljoner kronor per år.

Det har som nämnts redan visat sig att de nya för försäkringstagarna mycket gynnsamma förmånsvillkoren ej på något sätt inverkat på fonderingen. Eftersom fonderna dessutom är av mycket betryggande storlek — de uppgår till över en

miljard kronor — kan vi inte finna något skäl till att de skall fortsätta växa i samma höga takt som hittills. Även om det inte direkt kan anföras som skäl för vårt ståndpunktstagande, kan det i sammanhanget vara av intresse att notera att ca 330 miljoner kronor av fonderna i de allmänna försäkringskassorna, d. v. s. halva fonderingen, utgöres av fordringar å statsverket, som dessutom löper utan ränta. Till yttermera visso råder stor osäkerhet om till vilket eller vilka ändamål staten begagnar dessa medel.

Vi anser att statens bidrag till ovan angivna utgifter bör kunna minskas med ett belopp, som med väl tilltagen marginal understiger fondens ungefärliga tillväxt per år. I enlighet härmed föreslår vi att bidragssatsen skall utgöra 36 %, vilket innebär en besparing med 45 miljoner kronor.

Åberopande det anförda hemställes,

att riksdagen måtte antaga följande

Lag

angående ändring av lagen om allmän försäkring den 25 maj 1962 (nr 381).

Häri genom förordnas, att 19 kap. 7 § lagen om allmän försäkring erhåller följande ändrade lydelse.

§ 7.

Till allmän försäkringskassa utgår för varje år statsbidrag med 36 procent av kassans utgifter för

- a) sjukvårdersättning, dock ej ersättning för sjukhusvård i riket;
- b) grundsjukpenning;
- c) barntillägg;
- d) moderskapspenning.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1968.

Stockholm den 26 januari 1968

Per-Eric Ringaby (h)

Nils Carlshamre (h)

Tage Magnusson (h)

i Borås